

Haftanın Öyküsü

AHMET BÜKE

Yine acıktık

HER AKŞAM PARAMIZI ESKİ İNÖNÜ BANKNOTUYLA ALIYORDUK. SONRA BASMANE'DE BİR KAÇAKÇIYA VERİP EKMEK, SU ALABİLECEĞİMİZ PARAYA SATIYORDUK

Koşa koşa geldi. O sırada tenekenin içinde üç beş parça odun kömürünü tutuşturmuştum. Ekmek kızartacaktım. Biraz da kokmuş sucuk vardı. Yumurta da bulmuştum. Tava dediğin teneke kapağı işte. Olsun. Lokman varsa çok endişe etme. Isınacak ateşin varsa bey sayılırsın bu hayatta.

"Zehir! Zehir!"

Heyecanlı olunca bana böyle seslenir.

Üzgünken Ağu diye ünler.

"Ne oldu be?" dedim.

Yanıma vardı. Ellerini diz kapakla-

rına koydu. Rükûda gibiydi neredeyse. Derin nefesler alıp verdi.

"Oh" diyerek doğruldu. "İyi oldu."

"Ne oldu?"

"Güzel bir şey oldu işte."

Meğer iş bulmuş. Sadece kendine değil bana da.

Ateşin başına çöktük.

Ekmeği, sucuğu pay ettim. Yumurtaları sakladım yine, kötü günler için.

"Ya, delirdin mi? Kır onları da. Zaten bayatladılar. Hem işimiz var artık ya," diye dolu ağızla konuştu. Islak ekmeğin kırıkları düştü eteğine.

Ne olduğunu anlatınca lokmalar

boğazıma dizildi. Yutamadım bir süre.

"Sen benimle eğleniyor musun?"

"Kur'an çarpsın ki doğru diyorum."

"Ya git Allah aşkına."

"Yahu nah al bak işte. Adam avans da verdi."

Uzattığı paraya baktım. Elli liraydı ve yüzünde ak saçlı İnönü vardı. O zaman anladım işte bizimki delirmişti. Buraya kadar tamam ama bu antika parayı nereden bulmuştu?

"Bana baksana sen, hırsızlık falan yapmadın değil mi?"

Sonunda elimden tuttuğu gibi götürdü beni. Bornova'daki eski köşklere birinin bahçe kapısını çaldık. Yaşlı, iki büklüm bir adam çıktı. Hiç laf etmeden bizi içeriye aldı. Kapıyı defalarca kilitledi arkadan.

Evin ihtiyar palmyelerle dolu bahçesinde günlerce mezar yerleri kazdık.

Siz deyin yirmi ben diyeyim elli, sağı solu nizami, derinliği belli çukur.

Her akşam paramızı eski İnönü banknotuyla alıyorduk. Sonra Basmane'de bir kaçakçıya verip ekmeğe, su alabileceğimiz paraya satıyorduk.

İşimiz bitince yaşlı adam bize sarılıp helalleşti.

Dönüşte benim ahretlik anlatmaya başladı.

"Neden kazdık bu mezarları, biliyor musun?"

"Neden?"

"Bu adam eski cellâtmiş. Canını aldığı her âdem için birer mezar kazdırdı bize. Her akşam birine girip yatacakmış."

"Yapma yahu! Sonuncuya yorgan döşek falan koydurttu ama."

"Ağu kardeş, galiba oraya girip bir daha çıkmayacak."

Dünya böyle garip bir yerdir işte. Ben karıştırmam orasını burasını. Karnımız doydurmuş eski cellâdın parasıyla ama helal para değildi belki de ondan tokluk çok eğlenmedi bizde.

Yine acıktık.

**Dünya Kitap dergisinin verdiği 'Yılın Telif Kitabı' ödülünü almaya hak kazanan Ahmet Büke'yi BirGün ailesi olarak kutlarız.*

